

dels sat; Grunden, hvorfor det ikke er flet tidligere, er den, at man har ventet, at Staten vilde komme Befolkningen der paa Egnen til Hjælp, hvilket, som jeg tidligere har bemærket i Anledning af Tiendespørgsmaalet, kunde betragtes som en billig Fordring. Nu staar Sagen saaledes, at selv om Staten vilde sige: „Vi ville betale Halvdelen, naar den sættes efter vor Anvisning“, saa vilde man ikke engang modtage Hjælpen, idet man frygter for, at man derved let vilde kunne blive ført ud i et Uføre, ligesom Tilfældet var med Ribe, saaledes at man istedetfor Hjælp kom til at betale det Dobbelte. Der er, som sagt, ingen Tvivl om, at Regjering og Rigsdag ville nu gaa ind paa at sætte en Sluse, der vel vil koste omtrent 100,000 Rd. Hvis nu Ribe fik 1,200,000 Rd., saa vilde adskillige Hundredestusinder spares, og saa vilde der kun være 5 Mil fra Varde til Ribe, istedetfor at der nu bliver omtrent 8, og det transporterede magre Kvæg saavel som alt Andet vilde altsaa spare omtrent 3 Mil paa Veien fra Sylland til Slesvig, og hvad der føres fra og til ad Dverbanen, vil faae lige saa nært, om ikke nærmere til Ribe end til Esbjerg. Varde faar 5 Mil til Ribe, istedetfor at det nu har knap 3 Mil til Esbjerg (S. H. Nielsen: Det bliver altsaa en Forlængelse!). Det bliver ikke nogen Forlængelse, thi i sidste Tilfælde kommer man ikke længer end til Esbjerg og har da endnu derfra 5 Mil til Ribe. Sidebanen til Ribe vilde jeg helst have benævnt et Stykke af Længdebane og Stykket fra Rikkenborg til Esbjerg en Sidebane; men man bliver jo vel ved det nu engang Bedtagne, da det maaske nu vilde være for stor en Omvæltning, hvor rimeligt og fornuftig det end ellers var at vende Forholdene om og endnu anlægge Havnen ved Ribe istedetfor ved Esbjerg; men jeg vil dog endnu tillade mig at gjøre et andet Forslag. Den ærede Minister har jo ladet foretage Skridt til at forlænge Banen til Ribe, hvilke jeg haaber vilde blive fortsatte, og jeg vilde da tilraade den høitærede Minister, at man lagde en lige Bane fra Varde til Ribe, thi saa vilde dette være en naturlig Længdebane; og saa kunde Banen til Esbjerg fra Rikkenborg

naturlig kaldes en Sidebane, og det vilde da ikke have saa stor Hast at gjøre den færdig førend man saae, at Havnen blev til, hvad man havde ventet; at anlægge Banen førend Havnen vilde jo være høist urigtigt, medens det naturligvis vilde være ligesaa uforvarsligt ikke at anlægge en Bane, naar Havnen var istand. Naar jeg med Hensyn til Dplandet allerede tidligere har tilladt mig at tale om den Gaand, som havde bragt Ribe i en utaalelig Stilling ved at affære den fra sit Dpland, har jeg naturligvis ment, at Regjeringen havde raft Gaand dertil, og dette har den høitærede Minister ikke været rigtig tilfreds med, at jeg har udtalt. Jeg kan imidlertid ikke godt finde Andet, end at Regjeringen virkelig har raft Gaand dertil (S. H. Nielsen: Det var Preusserne!) Ja, det var Preusserne, men den danske Regjering var dog med dertil, og jeg antager ikke, at det vilde være flet, dersom Regjeringen havde sagt: Vi ville ikke af med Ribes Dpland, thi denne gamle Gren af Danmarks Træ kan Træet ikke miste; det vilde være et Banstr, og desuden vilde det være utaaleligt for en saa dansk By som Ribe at leve under den preussiske Regjerings Nag. Jeg tror neppe, at der kan paavises nogen By, som ere mere dansk i Sindet, end Ribe har vist sig at være under Krigen, hvor den har været opoffrende i alle Retninger og udholdt Alt, hvad man har kunnet og burde udholde, og jeg mener altsaa, at der ikke kan være Tale om, at Ribe skulde ligesom lide nogen Straf i saa Henseende. Smidertid er der dog flet Ribe Uret ved Grændsereguleringen, idet man har taget mere Hensyn til Kolding, som har vundet, hvad Ribe har tabt. Jeg misunder ingenlunde Kolding, hvad den har faaet, thi jeg tror, den har fortjent det; men hvis den preussiske Regjering ikke vilde indrømme den danske Regjering at sætte Grændsepælene noget længere fra Ribe, saa gad jeg dog vidst, om den danske Regjering ikke kunde have sagt: Vi ville ikke gaa saa nær paa Ribe; vi ville have, at den skal have et naturligt Dpland af idetmindste 1 Mil mere, og spørge vi derfor, hvad det koster. Dette kunde da Staten have betalt og ikke